



ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (άρθρο 75, παρ.1 του Συντάγματος)

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την «Κύρωση της Σύμβασης για την προστασία των παιδιών και τη συνεργασία σχετικά με τη διακρατική υιοθεσία».

Με τις διατάξεις του ανωτέρω σχεδίου νόμου κυρώνεται η Σύμβαση για την προστασία των παιδιών και τη συνεργασία σχετικά με τη διακρατική υιοθεσία που υπογράφηκε στη Χάγη στις 29 Μαΐου 1993 και τέθηκε σε ισχύ από την 1^η Μαΐου 1995. Ειδικότερα:

Α. Με το άρθρο **πρώτο** κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28, παρ. 1 του Συντάγματος η ανωτέρω σύμβαση, με τις διατάξεις της οποίας προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Αντικείμενο της σύμβασης είναι:

- η καθιέρωση εγγυήσεων ώστε οι διεθνείς υιοθεσίες να γίνονται με γνώμονα το συμφέρον του παιδιού,
- η καθιέρωση ενός συστήματος συνεργασίας μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών, το οποίο να εξασφαλίζει ότι οι εγγυήσεις αυτές θα είναι σεβαστές,
- Η εξασφάλιση της αναγνώρισης στα Συμβαλλόμενα Κράτη υιοθεσιών που έγιναν σύμφωνα με τη Σύμβαση.

(Άρθρο 1)

2. Καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης και προβλέπεται ότι, η σύμβαση καλύπτει μόνο τις υιοθεσίες οι οποίες δημιουργούν μια διαρκή σχέση γονέα-παιδιού.

(Άρθρο 2)

3. Προβλέπεται ότι η σύμβαση παύει να εφαρμόζεται εάν οι συμφωνίες των Κεντρικών Αρχών των αρμοδίων Κρατών (άρθρο 17, υποπ. γ), δεν έχουν συναφθεί πριν γίνει το παιδί δεκαοκτώ ετών.

(Άρθρο 3)

4. Καταγράφονται οι απαραίτητες διαδικασίες, οι οποίες πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους προέλευσης του προς υιοθεσία παιδιού, προκειμένου η υιοθεσία να λάβει χώρα.

(Άρθρο 4)

5. Αποτυπώνονται οι αντίστοιχες διαδικασίες που πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους υποδοχής, προκειμένου να πραγματοποιηθεί σύννομα η υιοθεσία.

(Άρθρο 5)

6. Προβλέπεται ότι, κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει μία Κεντρική Αρχή ως υπεύθυνη για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που θα της επιβάλλονται από τη Σύμβαση. Εμπεριέχονται ρυθμίσεις σχετικές με το καθεστώς που ισχύει στην περίπτωση ομοσπονδιακών κρατών, τα οποία έχουν την ευχέρεια να ορίσουν περισσότερες από μία Κεντρικές Αρχές. **(Άρθρο 6)**

7. Αποτυπώνονται οι βασικότερες υποχρεώσεις των Κεντρικών Αρχών, με σημαντικότερη την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών των Κρατών, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία των παιδιών. **(Άρθρο 7)**

8. Θεσπίζεται η υποχρέωση, για όλες τις Κεντρικές Αρχές, λήψης όλων των κατάλληλων μέτρων προκειμένου να παρεμποδιστεί ο πορισμός αθέμιτου οικονομικού ή άλλου κέρδους σε σχέση με την υιοθεσία. **(Άρθρο 8)**

9. Αποτυπώνονται τα κυριότερα μέτρα που οφείλουν να λαμβάνουν οι Κεντρικές Αρχές, με σημαντικότερη την συλλογή και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση του παιδιού και των μελλοντικών θετών γονέων, προκειμένου να διευκολυνθεί και να επισπευσθεί η διαδικασία της υιοθεσίας. **(Άρθρο 9)**

10. Προβλέπεται ότι, διαπίστευση χορηγείται μόνο σε εκείνους τους οργανισμούς οι οποίοι έχουν αποδείξει την ικανότητά τους να εκτελούν σωστά τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί. **(Άρθρο 10)**

11. Προσδιορίζονται οι βασικότερες υποχρεώσεις κάθε διαπιστευμένου οργανισμού, στα πλαίσια της παρούσας συμφωνίας. **(Άρθρο 11)**

12. Ορίζεται ότι, κάθε διαπιστευμένος οργανισμός σε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να ενεργεί σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μόνον εάν οι αρμόδιες αρχές αμφοτέρων των κρατών του έχουν δώσει σχετική εξουσία. **(Άρθρο 12)**

13. Προβλέπεται υποχρέωση ενημέρωσης του Μόνιμου Γραφείου της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου, σχετικά με τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαπιστευμένων οργανισμών, καθώς και σχετικά με τον ορισμό και την έκταση των λειτουργιών των Κεντρικών Αρχών. **(Άρθρο 13)**

14. Αποτυπώνεται ο τρόπος έναρξης της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθηθεί, σε περίπτωση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για διακρατική υιοθεσία. **(Άρθρο 14)**

15. Αποτυπώνονται οι πληροφορίες τις οποίες η Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής πρέπει να συλλέξει, σε περίπτωση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για υιοθεσία. **(Άρθρο 15)**

16. Περιγράφονται οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν από τη στιγμή που η Κεντρική Αρχή του Κράτους Προέλευσης έχει τα εχέγγυα ότι το παιδί μπορεί να υιοθετηθεί. **(Άρθρο 16)**

17. Περιγράφονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε η απόφαση ανάθεσης ενός παιδιού σε υποψήφιους θετούς γονείς, στο Κράτος Προέλευσης, να θεωρείται έγκυρη. **(Άρθρο 17)**

18. Καθιερώνεται αμοιβαία υποχρέωση των κεντρικών αρχών των εμπλεκόμενων, σε υιοθεσία, κρατών να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι το παιδί θα πάρει άδεια εξόδου από το Κράτος Προέλευσης και άδεια εισόδου από το Κράτος Υποδοχής. **(Άρθρο 18)**

19. Θεσπίζεται υποχρέωση για τις Κεντρικές Αρχές αμφοτέρων των Κρατών να εξασφαλίζουν ότι η μετακίνηση του παιδιού θα πραγματοποιηθεί με κάθε δυνατή ασφάλεια και κατάλληλες συνθήκες. **(Άρθρο 19)**

20. Προβλέπεται ότι, οι Κεντρικές Αρχές των εμπλεκόμενων στην υιοθεσία κρατών, οφείλουν να ενημερώνουν η μία την άλλη σχετικά με την πρόοδο της υιοθεσίας και τα μέτρα που λαμβάνονται για την ολοκλήρωσή της. **(Άρθρο 20)**

21. Αναφέρονται τα αναγκαία μέτρα που η Κεντρική Αρχή του Κράτους Υποδοχής οφείλει να λάβει στην περίπτωση που κρίνει ότι η συνεχιζόμενη παραμονή του παιδιού από τους υποψήφιους θετούς γονείς, μετά τη μεταφορά του στο Κράτος υποδοχής, δεν είναι προς το συμφέρον του. **(Άρθρο 21)**

22. Εμπεριέχονται ρυθμίσεις σχετικές με τις περιπτώσεις όπου οι λειτουργίες των αρμόδιων Κεντρικών Αρχών μπορούν να εκτελούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα (με συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις) και με παράλληλη ενημέρωση του Θεματοφύλακα της Σύμβασης. **(Άρθρο 22)**

23. Προβλέπεται ότι, υιοθεσία για την οποία η αρμόδια αρχή Συμβαλλόμενου Κράτους παρέχει πιστοποίηση ότι έγινε σύμφωνα με τη Σύμβαση, αναγνωρίζεται ως νόμιμη στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη. Ορίζεται υποχρέωση για κάθε συμβαλλόμενο κράτος να ανακοινώνει στον θεματοφύλακα της Σύμβασης την ταυτότητα και τις λειτουργίες της Αρχής ή των Αρχών που είναι αρμόδιες να προβαίνουν στις απαραίτητες πιστοποιήσεις. **(Άρθρο 23)**

24. Προβλέπεται ότι, η αναγνώριση μιας υιοθεσίας μπορεί να απορριφθεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνον εάν η υιοθεσία είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη αυτού, λαμβανομένου υπόψη του συμφέροντος του παιδιού. **(Άρθρο 24)**

25. Παρέχεται η δυνατότητα, σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, να δηλώνει στο Θεματοφύλακα της Σύμβασης ότι δεν θα δεσμεύεται από αυτήν για να αναγνωρίζει υιοθεσίες που έγιναν με βάση συμφωνία, η οποία καταρτίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 39, παρ. 2. **(Άρθρο 25)**

26. Περιγράφονται οι νομικοί δεσμοί που δημιουργούνται ή λύνονται με την αναγνώριση της υιοθεσίας και τα αποτελέσματα αυτών. **(Άρθρα 26-27)**

27. Προβλέπεται ότι η Σύμβαση δεν θίγει τους νόμους του Κράτους Προέλευσης οι οποίοι επιτάσσουν να πραγματοποιείται στο εν λόγω Κράτος η υιοθεσία ενός παιδιού που έχει τη συνήθη διαμονή του εντός αυτού του Κράτους, ή οι οποίοι απαγορεύουν την τοποθέτησή του παιδιού ή τη μεταφορά του στο Κράτος Υποδοχής πριν την υιοθεσία.
(Άρθρο 28)

28. Προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις, η μη τήρηση των οποίων επισύρει την απαγόρευση επαφής μεταξύ των υποψήφιων θετών γονέων και των γονέων του παιδιού ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου έχει τη φροντίδα του παιδιού.
(Άρθρο 29)

29. Θεσπίζεται υποχρέωση διαφύλαξης της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, σχετικά με το προς υιοθεσία παιδί, από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών.
(Άρθρο 30)

30. Προβλέπεται ότι, προσωπικά στοιχεία που συλλέγονται ή διαβιβάζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση, χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συνελέγησαν ή διαβιβάστηκαν.
(Άρθρο 31)

31. Ορίζεται ότι, κανένας δεν μπορεί να αποκομίζει αθέμιτο οικονομικό ή άλλο κέρδος από μία δραστηριότητα που σχετίζεται με τη διακρατική υιοθεσία. Μόνο έξοδα και δαπάνες, περιλαμβανομένων ευλόγων επαγγελματικών αμοιβών προσώπων που αναμινγνύονται στην υιοθεσία, μπορεί να απαιτηθούν ή να καταβληθούν.
(Άρθρο 32)

32. Καθιερώνεται υποχρέωση άμεσης ενημέρωσης της Κεντρικής Αρχής συμβαλλόμενου κράτους από κάθε αρμόδια αρχή, η οποία θεωρεί ότι κάποια διάταξη της Σύμβασης δεν έχει γίνει σεβαστή ή ότι ελλοχεύει κίνδυνος να μη γίνει σεβαστή.
(Άρθρο 33)

33. Προβλέπεται υποχρέωση χορήγησης έγκυρου μεταφρασμένου εγγράφου, εάν αυτό ζητηθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους προορισμού. Τα σχετικά έξοδα βαρύνουν τους υποψήφιους θετούς γονείς.
(Άρθρο 34)

34. Θεσπίζεται υποχρέωση ταχείας διεκπεραίωσης της υιοθεσίας, από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών.
(Άρθρο 35)

35. Εμπεριέχονται ειδικές ρυθμίσεις που ισχύουν για περιπτώσεις υιοθεσίας σε Συμβαλλόμενα Κράτη τα οποία περιλαμβάνουν δύο ή περισσότερα νομικά συστήματα.
(Άρθρα 36-37)

36. Ορίζεται ότι, ένα κράτος εντός του οποίου διάφορες εδαφικές ενότητες έχουν τους δικούς τους νομικούς κανόνες σχετικά με την υιοθεσία, δεν υποχρεούται να εφαρμόσει τη Σύμβαση στην περίπτωση που ένα κράτος με ενιαίο νομικό σύστημα δεν θα ήταν υποχρεωμένο να την εφαρμόσει.
(Άρθρο 38)

37. Προβλέπεται ότι, η Σύμβαση δεν επηρεάζει την ισχύ κανενός διεθνούς κειμένου στο οποίο τα Συμβαλλόμενα Κράτη είναι μέλη και το οποίο περιέχει

διατάξεις επί θεμάτων διεπομένων από τη Σύμβαση, εκτός εάν έχει διατυπωθεί αντίθετη δήλωση από τα Κράτη Μέλη σε ένα τέτοιο κείμενο. (Άρθρο 39)

38. Ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται καμία επιφύλαξη στην Σύμβαση. (Άρθρο 40)

39. Γίνεται αναφορά στο ότι η Σύμβαση εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση που μια αίτηση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 14 έχει παραληφθεί μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης στο Κράτος της Υποδοχής και στο Κράτος της Προέλευσης. (Άρθρο 41)

40. Προβλέπεται ότι, ο Γενικός Γραμματέας της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου, θα συγκαλεί σε τακτά χρονικά διαστήματα μια ειδική επιτροπή προκειμένου να εξετάζει την πρακτική λειτουργία της Σύμβασης. (Άρθρο 42)

41. Προβλέπεται ότι, η Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη που ήταν Μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου κατά τη Δέκατη Έβδομη Σύνοδό της και από τα άλλα Κράτη που συμμετείχαν σε αυτή τη Σύνοδο. Θεματοφύλακας της Σύμβασης ορίζεται το Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών. (Άρθρο 43)

42. Καθορίζεται το πλαίσιο που διέπει τις μελλοντικές προσχωρήσεις κρατών στην σύμβαση, καθώς και τη διαδικασία ενδεχόμενης έγερσης αντιρρήσεων και την υποχρέωση σχετικής ενημέρωσης του Θεματοφύλακα. (Άρθρο 44)

43. Περιλαμβάνονται ειδικές ρυθμίσεις σχετικές με τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης σε κράτη μέλη τα οποία περιλαμβάνουν δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες καθώς και διαφορετικά νομικά συστήματα. (Άρθρο 45)

44. Γίνεται αναφορά στις προθεσμίες έναρξης ισχύος της Σύμβασης για κάθε περίπτωση προσχώρησης. (Άρθρο 46)

45. Εμπεριέχονται ρυθμίσεις σχετικές με την ακολουθητέα διαδικασία σε περίπτωση καταγγελίας της Σύμβασης από Συμβαλλόμενο Κράτος με γνωστοποίηση στον Θεματοφύλακα. (Άρθρο 47)

46. Καταγράφονται οι σημαντικότερες υποχρεώσεις του θεματοφύλακα της Σύμβασης. (Άρθρο 48)

Β. Στο άρθρο **δεύτερο** ορίζεται ως Κεντρική Αρχή, για την Ελλάδα, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Παράλληλα, καταγράφονται οι λοιπές δημόσιες αρχές της χώρας οι οποίες μπορούν να εκτελούν λειτουργίες της Κεντρικής Αρχής, σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Γ. Στο άρθρο **τρίτο** προβλέπεται ότι, η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 46, παράγραφος 2, περίπτωση α' αυτής.

Δ. Από τις διατάξεις του ανωτέρω σχεδίου νόμου, δεν προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 24 Φεβρουαρίου 2009
 Ο Γενικός Διευθυντής

 Βασίλειος Λέτσιος